

2. VINO.

Izvoz vina je sedaj prost. Ni treba več prosjati pri komodnih gospodih pri „Centralni upravi“, ampak sedaj lahko vino pošlješ v Nemško Avstrijo pod temi pogoji: 1. Od vina plačaš, ki ga pošiljaš v sodih od skupne teže 100 kg 100 dinarjev ali 400 jugoslovanskih kron. Teža soda se računa zraven. K temu se plačaš 20% izvozno carino za sod. 2. V N. - Avstriji plačaš od 1 litra vina 6 K (nemškoavstrijskih). Vsega skupaj je treba plačati 13 K 20 v (po avstrijski valuti) pristojbin na meji za 1 liter vina. To se ne bi bilo pretirano; a najhujša zapreka za izvoz vina iz Jugoslavije v Avstrijo je določilo, da se mora plačati izkupiček za prodano vino v tuji valuti, to je ameriški denar, francoski, angleški, italijanski itd. Kje in za kako ceno pa hoče nemškoavstrijski gostilničar dobiti ameriške dolarje, francoske franke, angleške funte ali italijanske lire? Strokovnjaki so izračunali, da bi po tem računju stalo v Nemški Avstriji liter vina svojih 70—100 K! Najhujša tekmeča jugoslovanskemu vinu sta italijansko in madžarsko vi-

no. Cela Nemška Avstrija je danes preplavljena s temi vini. Kako je to mogoče? Italijanska in madžarska vlada ste za izvoz vina dovolile največje ugodnosti. Ne samo, da ste obe državi dovolili popolnoma svobodni izvoz vina v Nemško Avstrijo, privolili ste tudi v to, da se sme posoda zopet brez carine poslati nazaj. Pri nas pa zahtevajo za prazno posodo grozno visoko carino.

Da se našo vlado v Beogradu podučijo o teh razmerah in o nevarnosti, ki grozi uničiti naše vinogradništvo ter nas oropati izvoza vina v sosedne dežele, se je te dni odpeljal odposlanstvo slovenskoštajerskih vinogradnikov v Beograd. Odposlanstvo bo izročilo ministrom spomenico in bo skušalo doseči ugodnosti za izvoz.

O uspehu bomo poročali. Krajevne organizacije Slovenske kmetijske zveze, kmetijske podružnice, združbe in občine pa pozivamo, da pošljejo tajništvu Kmetijske zveze primerne zahteve vinogradnikov v obliki resolucij.

Politični ogled.

Jugoslavija. Pod vodstvom nove vlade zboruje naše narodno predstavništvo v Beogradu. Nova vlada je podala pred parlamentom svojo izjavo, v kateri označuje kot svoj cilj: izdelek nove ustave in zatrjuje, da bo skrbela za red in mir v državi. To vladino izjavo so v predstavništvu ostro bical nekateri poslanci v svojih govorih. Jugoslovanski klub je zagotovil vladi svojo podporo.

Italija. Na Furlanskem in Tolminskem so izbruhnili revolucionistični nemiri. V teh krajih so proglasili revolucionarni karniško republiko, so pregnali karabinerje ter razobesili rdeče zastave. Italijanska vlada pošilja v vstaške kraje vojaštvo in je razglasilo tudi prekisod.

G. Annunzijo, ki že tako dolgo samodržno gospodaril nad Reko, se je drznil te dni zasesti tudi še Sušak. Naša vlada se je pritožila radi tega nečuvnega nasilja v Rim, ukrenila pa je tudi za vsak slučaj, ako bi Italija pokazala za naše pritožbe gluha ušesa, potrebne korake pri naši armadi.

Francija. Na Francoskem so začele v zadnjih dneh padati cene. Cena bombažu je padla za 244 frankov pri 50 kg, pri volni za 35 in kavi za 76 frankov. Ko bi le v padanju neznosnih cen sledila Franciji kmalu tudi Jugoslavija.

Anglija. Po Irskem že dolgo časa razsajajo nemiri. Uporniki požigajo policijske stražnice in sod-

nijska poslopja. Pri vseh teh nemirih na Irskem pa se imajo po večjih mestih stavko železničarjev.

Čehoslovaška. Predsednikom Čehoslovaške je bil zopet izvoljen Masaryk. Ministrski predsednik pa je Tomašek. Po celi Čehoslovaški so izvedene volitve, parlament lepo zboruje, vlada dela in tudi predsednika republike so si Čehoslovaki potrdili potom izvolitve.

Poljska. Svoj čas smo poročali, da je začela poljska armada svoj pohod proti boljševikom v Rusiji. Poljaki so imeli skrajno lepe uspehe in prodrli so celo do Kijeva. Pri Kijevu pa so se postavili Poljaki po robu boljševiki z vsilo in poljska armada sedaj beži med porazom in opasnem nerodu pred sovjetsko Rusijo. Vsled dnevnih porazov se je odločila Poljska poslati Rusiji poziv, da bi se pričeli Poljska in Rusija pogajati za mir.

Madžarska. Madžari so se začeli upirati, da bi podpisali narekovano jim mirovno pogodbo. — Madžarska mirovna delegacija, ki je bila v Parizu, se je razšla. V ogrskem parlamentu v Budimpešti pa hujskajo razni poslanci, da Madžarska nikakor ne sme podpisati vsiljenega miru. Vsled tega upora so Madžari veliko izgubili na ugledu pri ententi. Vendar ves odpor bo za Madžare zaman, če ne bodo hoteli z lepa, bodo pa podpisali prisiljeno. Jugoslavija je tudi javila v Pariz, da bo začela zbirati svoje čete proti Madžarski, ako bi se ta branila ali predolgo zavlačevala podpis.

Amerika. Predsednika Mehike so revolucionarji ubili, njegov naslednik kot predsednik je general Huerta.

Gospodarstvo.

Gospodarska zadruga v Mariboru. Od vseh strani dobimo poročila, da vlada veliko zanimanje v mariborskem okraju in v okraju Sv. Lenart za to zadrugo. Zaupniki so prav marljivo agitirali za pristop k zadrugi, mnogo članov upajo pridobiti še v prihodnjih dnevih. Vsi zaupniki naj gotovo najpoznejše dne 5. junija odposljejo sezname članov Zadrugi zvezi v Mariboru, Gregorčičeva (prej Schillerjeva) ulica 10, da se more takoj po 5. juniju sklicati ustanovno zborovanje in na istem izvoliti načelstvo ter vse ukreniti, da začne zadruga kmalu z delom.

Pomanjkanje tkalcev. Kmetje so lansko leto in letos posejali mnogo lanu in konoplje. A od vseh strani dobivamo pritožbe, da ni tkalcev, ki bi izdelovali domače platno. Da ni domačih tkalcev, so krive vlade in sicer vse, od avstrijskih do sedanjih jugoslov. Prav nihče se ne potruži, da bi pospeševal domačo malo obrt, ampak z davčnim vijakom se še redke domače obrti zatirajo. Mladeniče malih posestnikov, viničarjev in delavcev bi bilo treba poslati v tečaje, kjer bi se izurili za tkalce. Vse vlade so imele in še imajo dovolj denarja za vse mogoče sporte, a za to, da bi podpirala tkalsko obrt in druge male obrti na kmetih, to jim je deveta briga. Pameten kmet iz naše Dravske doline piše tajništvu Slovenske kmetijske zveze, naj bi vlada pri kakem spretnem domačem tkalcu napravila tečaj za mlade tkalce. Naj bi dala na razpolago dovolj denarja kot podporo za mojstra in učence. Naj nam krajevne kmetijske zveze naznanijo svoje želje, da jih predložimo vladi. Pred vsem bo pa treba misliti na zadrugo tovarno, ki bo izdelovala domače platno. Kdor pa bi sedaj rad dal tkati domače platno, naj se obrne na ravnateljstvo moške kaznilnice v Mariboru.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Žatcu na Čehoslovaškem je bilo popraševanje po tujem hmelju nekoliko živahnije kot v prejšnjem tednu in so se cene gibale med 5000 do 5500 K za 50 kg. — Stanje hmeljskih nasadov v Savinjski dolini je dosedaj povoljno, ne tako v Nemčiji in na Madžarskem.

Klej za mizarje. Urad za pospeševanje obrti v Ljubljani je prejel nekaj mizarškega kleja. Obrtniki naj priglase svoje potrebščine najkasneje do 10. junija, t. l., da se bode moglo ozirati na njih priglase.

Crešenji je mariborski trg poln. Pripeljejo jih z vozovi, največ jih je pa v košarah. Te dni jih prodajajo že po 1 do 2 K liter, dočim so pred tednom stali še 10 do 12 K. Izvoz se sedaj v toliko prost, oa je treba plačati samo izvozno carino, ki pa ni posebno visoka. Škoda, da se naše zadruga in trgovci niso pravočasno pobri-gali za organizacijo izvoza zgodnjega sadja.

Svinjska kuga.

Prešiči zbolijo hitro. Hkrati prenehajo žreti, začne jih tresi mrzlica in poležejo v nasteljo. Tako ležijo zariti v slamo brez jedi 12—24 ur. V tem času izjemoma tudi že kako svinjčec pogine. Ostale bolne svinje pa kasneje vstanejo in začno nekoliko žreti, a le prav po malem, počasi in nemarno, kar pa ni še smatrati za zboljšanje bolezni. Nasproti temu pa pi-jejo prav mnogo in posrkajo vso tekočino iz vodene piče. Vrhtega so tako svinje močno omamljene. Zadnji del telesa jim je kakor napol mrtvouden. Z zadnjima nogama delajo prav kratke korake; njih hoja je gugava, švedrava, opotekajoča, kakor da so pijane. Sploh pa najrajši ležijo zarite v nastelji ter težko in nerade vstajajo; če pa stojijo, povesejo glavo, in takorekoč dremljejo. Rep jim visi naravnost dol in ni klobarčast, kakor pri zdravih prešičih. Jako imenitno in značilno znamenje svinjske kuge je, da postanejo oči v začetku bolezni rdeče in solzne, kasneje pa se zalajajo z vlečljivo, gnoju podobno sluzjo. Oči so torej krmežljave in napol zaprte. Ostre solze povzročajo (če so prešiči dolgo bolni), da izpadejo sčetine pod očmi. Če prešič ozdravi, pozna se še v poznejših časih prav dobro po teh znamenjih, da je prebolel svinjsko kugo. Vrh tega bolne svinje težko, naglo in površno sopejo. Navadno tudi kašljajo: kašelj je kratek, tih, suh in slab. Izkrajja se izpravlja od svinj v majhnih kepicalh trdo in suho, izjemno s krvavo sluzjo prevlečeno blato. Kasneje pa se blato zmehča, zvodeni, usmrdi in deloma postane tudi krvavo. Semtertje so svinje nekaj časa driskave in potem zapečene, potem zopet driskave itd. Bolni prešiči žro malo, a žaja jih hudo; očitno hujšajo in postajajo od dne do dne slabejši in medlejši. Hrbet se jim krivi navzgor, izpada jim dlaka, na koži se pokažejo temnosive luskinje. Svinje začno že od daleč smrdeti in v 14 do 20 dneh postanejo medle kot deske, ako prej ne poginejo. Včasih dobijo na svinjski kugi oboleli prešiči na glavi, ušesih, vratu in po trebuhu neke majhne rdeče pegice ali mozoljčke, toda vsak obolel prešič jih ne dobi. To bi utegnulo nevesečega živinorejca premočiti, da bi smatral svinjsko kugo za rdečico. Toda to je lahko razločiti. Lise svinjske kuge so majhne, a rdečične velike, razširjene in se spajajo druga z drugo. Glavni razloček pa je ta-le: Če pritisnete na rdečo pego perečega ognja ali rdečice prsti, razprši se pega pod prstom za trenotek; pri lisi svinjske kuge pa ostane koža tudi pod prstom še rdeča, t. j. kri ne izgine izpod njega. Rdečevijoličaste lise vidimo včasih na ušesih in vratu takih zdravih svinj, ki so prebolele kdaj prej kako zelo hudo bolezen, od katere jim je ostala manjša ali večja srč-na hiba.

Pa naj navedemo še nekoliko razločkov med svinjsko kugo in rdečico. Na rdečici bolni prešiči po-

ginejo že v 12 urah do treh dneh po nastopu bolezni. Sicer pogine — ali le izjemoma — tudi katero na prešičji kugi obolelo svinjčec v 24 urah, toda navadno traja kuga več dni, več tednov, tuptam tudi mescev. Ako se vseli v čredo svinjska kuga, tedaj zbolijo do 95% vseh svinj; za rdečico pa jih ne zbolijo prav nikoli tako veliko število. Na škrlatinki zbolijo navadno 6—18 mescev stari prešiči, mlajši in starejši pa redkeje; prešičja kuga pa napada najčesče sesajoča pujseta in odstavljenca, bolj redko pa starejše svinje. Strupene rastlinice ali bacili svinjske kuge se nahajajo v izdihani sapi okuženega prešiča, v nosnem sluzu (smrkliju), v blatu in vodi; vrhu tega se držijo v krvi, mesu in sčetinah, v gnoju in nastelji okuženih svinjakov, v posodah, iz katerih so žrli bolni sčetineci, kakor tudi v ostankih krme. Torej je ves prešič poln strupa, kakor tudi vse stvari, ki so prišle z njim v dotiko. Iz tega je razvidno, da se okužijo zdrave svinje lahko na več načinov. Najlažje se to zgodi, če stojijo skupaj z bolnimi. Pripetilo se je že tudi, da so zaklali na svinjski kugi obolelega prešiča, dali kri in drob zdravim svinjam in one so kmalu zbolele na kugi. Če dobijo svinje ostanke jedil od bolnih, pa se s tem okužijo. A tudi psi, mačke in podgane lahko prenesejo in razširijo kugo na ta način, da zavlečejo meso, drob in druge ostanke okuženih sčetinec k zdravim prešičem. Kugo prenesejo včasih tudi razni mesarji, rezarji, mešetarji in drugi ljudje, ki so bili pri bolnih svinjah. Malo gnoja, kapljica krvi od okuženega sčetineca zadostuje, da se zastrupi cela, dose-daj zdrava svinjska čreda. Kuga se posebno širi, če so nerazkuženi ali le površno razkuženi svinjaki, v katerih so ercale svinje. V tem oziru so nevarne tudi svinje, ki jih prekupejo gonjo na prodaj v razne okraje. Med njimi se utegnejo namreč najti prešiči, ki so na kugi le malo zboleli ali so jo deloma preboleli, a imajo vendar še v sebi kužnino. Taki sčetineci raz-trušijo svinjsko kugo včasih kaj na široko. Ako se pojavi pri prešičih svinjska kuga, ali če opazite kake sumljive kužne znake, tedaj morate to precej naznaniti županstvu. Župan pa mora do tega časa, dokler ne pride živinozdravnik, odrediti to-le: Zdrave svinje je treba ločiti od bolnih; bolne in sumljive svinje ne smejo zapustiti svojega prostora. Za zdrave in za bolne svinje je določiti posebne dekle in posebne posode; v okuženo dvorišče ne smejo priti tuje svinje in iz njega ne domače. Ko pride živinozdravnik, določi nadaljne odredbe, katerih se je treba strogo in natanko držati.

Tedenske novice.

70 letnica ljubljanskega škofa Jegliča. Zadnjo soboto, 29. majnika je obhajal svojo sedemdesetletnico ljubljanski škof Anton Bonaventura Jeglič, ki ima poleg dr. Kreka in dr. Korošca največje zasluge za zedinjeno Jugoslavijo. V petek, na predvečer slavlja, so mu priredile ljubljanske krščanskosocialne organizacije pred škofijskim dvorcem serenado in podoknico. V soboto dopoldne mu je predsednik deželne vlade dr. Brejc v spremstvu ostalih članov deželne vlade imenom vlade čestital in izrazil hvaležnost slovenskega naroda do jubilaranta kot enega izmed glavnih graditeljev naše države. Zvečer mu je pevška zveza „Ljubljana v „Unionu“ priredila slavnostni koncert. Ti izrazi udanosti so le majhen poskus povračila za ogromno cerkveno in narodno delovanje ljubljanskega vladike. Ko je zasedel škofijski sedež, je bil liberalizem najhujše na delu, da premoti srca njegovih vernikov. Ljubljanski škof je z apostolsko odločnostjo nastopil proti liberalizmu in z vsemi močmi podpiral mlado krščansko socialno gibanje, ki ga je vodil dr. Krek. Njegovo delo so venčali sijajni uspehi. In koliko je žrtvoval za slovensko omiko! Dal nam je prvo čisto slovensko gimnazijo, podpiral meže, ki so spisovali slovenske učne knjige za višje šole. Tudi sam je veliko pisal. Mladini je podaril knjižici: „Mladeničem“ in „Dekletom“, v posebni knjigi je dajal nauke starišem, vsem Slovencem je poklonil prelepo knjigo „Mesija“, ki jo je izdala Mohorjeva družba. Ob času majniške deklaracije je bil njegov nastop velepomemben za vso Jugoslavijo. Avstrijska vlada ga je hotela z obljubami in grožnjami odvrniti od delovanja za ustvaritev Jugoslavije. A škof Jeglič je brez pridržka stopil v prvo vrsto med bojevnike za svobodo in pravice našega naroda. Zastavil je ves svoj vpliv, da je pomagal jugoslovansko misel presaditi v dušo vsega naroda. Zato mu mora biti naša država hvaležna kot svojemju soustemeljitelju. — Svoj jubilej obhaja ljubljanski škof ravno letos, ko se hoče pred vsem svetom pokazati moč slovenske katoliške misli in organizacije, za katere se je on toliko trudil. V letu njegovega jubileja se bo vršil Orlovski tabor v Mariboru, za katerega je on položil prvi kamen. Ohrani ga Bog še mnoga leta Jugoslaviji, katoliškimi organizacijam, zlasti naši dragi mladini, ki jo jubilarant tako srčno in iskreno ljubi!

Shodi Slov. kmetijske zveze. Dne 6. junija po rani sv. maši pri Marija Snežni na Velki (govori Vl. Pušenjak), v Središču (M. Kranjc), v Selnici ob Muri popoldne ob 2. uri, gostilna Riff (Pušenjak); dne 13. junija Sv. Barbara v Halozah po rani maši shod viničarjev za cele Haloze. Govornik iz Maribora, Ljubno v Savinjski dolini enodnevni tečaj (Pušenjak in drugi), Radenci tabor Orlov (Kranjc), 20. junija Brinjeva gora (Kranjc).

Shod Kmetijske zveze pri Veliki Nedelji. Na Trojičko nedeljo, 30. maja, se je vršil pri nas po rani službi božji pred cerkvijo veličasten shod Kmetijske zveze. Urednik Krajnc je govoril o tem, koliko je naša Kmetijska zveza storila zlasti za naše gospodarske koristi, za našo živinorejo, vinogradništvo, obrtnih olajšav, gospodarskih in gospodinjstev, cest itd., že v rajni Avstriji. Opozoril je na to, da je v Jugoslaviji zadnji čas ravno Kmetijska zveza priborila kmetiskim ženskam volilno pravico, da se ravno poslanci Kmetijske zveze (dr. Hohnjec) najbolj zavzemajo za naše ujetnike na Italijanskem in na Ruskem. Povdarjal je slednje posebno, da je ravno dr. Korošec, ki je duša Kmetijske zveze od njenega početka, rešil pred nekaj tedni zlasti kmetijski stan pred navalami in ropanjem komunistov. Velikonedeljčani! Rajnemu g. župniku se imamo v veliki meri zahvaliti, da je ostala naša župnija tako enotna v Kmetijski zvezi. Ohranimo tega duha Kmetijske zveze, ki so nam ga vedno vcepili naš nepozabni gospod, naj nam bude kakor zadnja oporoka sveta njihova želja, da ostane vedno zvesti Kmetijski zvezi!

Blagoslovljenje zastave SKZ v Ormožu se je vršilo nad vse slovesno. Pod okriljem zastave je korakalo nad 50 najuglednejših mož iz domače fare, potem zastopniki sosednjih župnij, zastopnice žen in četa domačih Orlov. Nepregledna množica ljudstva pa se je postavila vsakstran ceste v špalir. Cerkev je bila nabito polna. Po slavnostnem zabujanju žrebiljev je zastavo blagoslovil g. dekan Glibe ob asistenci dveh duhovnikov. Slavnostni nagovor, ki je segal vsled do srea, je imel domači g. kaplan v cerkvi, pokrajinski poslanec g. Meško pa pri hiši Ormoške posejilnice. Vsled kratkega časa se niso zamogle izvršiti vse potrebne predpriprave, osobito je zmanjkalo znakov SKZ, sicer bi ta slavnost, ki je bila zamišljena samo za domačo faro, se razvila v krasno manifestacijo Kmetijske zveze celega ormoškega okraja. Vsem dobrotnikom prisrčna hvala. Ormoška Kmetijska zveza ormoške fare skliče farane (može in žene), ki so člani SKZ pod zastavo za na dan Sv. Rešnjega Telesa. Zbirališče, hiša Ormoške posejilnice ob 9. uri popoldne, potem korporativna udeležba procesije. Člani, ki še nimajo znakov, jih dobijo na zbirališču pred procesijo.

Za viničarje. Zveza viničarjev v Gornji Radgoni je dobila te dni dopis od ljutomerskega okrajnega glavarstva, kjer se določajo viničarjem v vinogradih, ki so pod državnim nadzorstvom, iste plače, kakor za viničarje, ki so v sevestiranih viničarijah. Tudi vsi nadzorniki in sekvestri so obveščeni od glavarstva, kako morajo plačevati viničarje. Ako kak viničar ne dobi predpisane plače, naj se obrne na zvezo viničarjev, ki ima pisarno v tukajšnji posejilnici, 1. nadstropje. Dolžnost vsakega viničarja pa je, da pristopi k svoji organizaciji, ki se vedno skrbi za njega. Za viničarje, ki niso člani Zveze viničarjev, se zveza seve ne bo potegovala.

Pred vratmi Celovca! V Zrelec na Koroškem se vrši v nedeljo, dne 6. junija 1920. vseslovenska manifestacijska veselica na vrtu grajske gostilne. Sodelujejo: vojaška godba, Glasbena Matica iz Maribora, različna pevstva, telovadna in druga kulturna društva. Spored: Ob 10. uri popoldne (poletni čas) otvoritev ceste Zrelec-Vetrinj s slovesno službo božjo na prostem. Obhod po Zrelec mimo demarkacijske črte z godbo in petjem. Manifestacijski shod, pri katerem govore: poslanec Fr. Grafenauer in drugi odlični govorniki in govornice. Popoldne ob 2. uri: Petje (pevski zbor mariborske Glasbene Matice), gledališka predstava. Tekmovanje narodnih noš s tremi darili. Med posameznimi točkami nastopajo koroška in druga slovenska pevstva društva. Prosta zabava, srečolov, šaljiva pošta, kegljanje na dobitke, licitacije itd. V vrtni dvorani: ples. Vabimo Vas, da privedite na ta dan skupen izlet v Zrelec, kar bo vedno posebnih vlakov in znižanih cen posebno ugodno ter tako spoznate koroško ljudstvo, njegove šege ter naravno krasoto te dežele, obenem pa z nami vred potražete moč naših zahtev po upravičeni posesti te naše zemlje! Pridite v narodnih nošah, društva z zastavami in napisi, okoličani na okrašenih vozovih!

Odkritje Krekovega spomenika. LDU Ljubljana, 30. maja. Danes, ob tretji obletnici majniške deklaracije, se je na pokopališču pri Sv. Križu odkril na slavnosten način nagrobni spomenik dr. Jan. Ev. Kreku, katerega mu je v hvaležen spomin postavil narod. Spomenik, delo domačega kiparja Lojzeta Dolinarja, predstavlja dva orjaka, ki povešata glavi od bridkosti nad prezgodnjo smrtjo velikega moža. Slovesnosti se je udeležilo nebroj naroda. Prisostvovali so tudi: predsednik deželne vlade dr. Brejc s svojo soprogo, člani vlade, poveljnik dravske divizije general Smiljanič, župan dr. Ivan Tavčar, zastopniki raznih civilnih, vojaških in avtonomnih oblasti, Krekova sestra in sorodniki, mnogo književnikov in umetnikov, različna kulturna društva itd. Pisatelj F. Pinžgar je imel slavnostni govor. Govorila sta tudi: dr. Megler v imenu Hevator in dr. Markulin v imenu hrvatske pučke stranke. Nato je predsednik odbora za Krekov spomenik, vladni svetnik dr. Detela,

izročil spomenik v varstvo mestni občini. V njenem imenu je župan dr. Ivan Tavčar v svečanem govoru prevzel spomenik v varstvo. Slavnost se je pričela in končala z žalostinkami, katere je pel moški zbor Gl. Matice. Na spomenik so položili mnogo vencev, med temi tudi čehoslovaška obec in ruski kružok. Ministra Stojan Protič in dr. Korošec sta poslala brzogovorne pozdrave.

Lepa cerkvena slovesnost. Kateri Mariborčan ne pozna Kalvarije s cerkvijo sv. Barbare? In kdor obišče Maribor, poleti na Kalvarijo, kajti od tam uživa najlepši razgled čez ves Maribor in njegovo okolico. Že nekaj let sem pa so se nad Kalvarijo mnogi po pravici hudovali, češ: cerkva na Kalvariji in 5 kapelic, ki vodijo do nje, so preveč zapuščene. Za vse dobro vneti g. stolni župnik Fr. Moravec je pa lani in letos dal prav okusno popraviti kapelice in cerkev, ne boječ se ogromnih stroškov, katere sedaj stanejo taka popravila. Delo se mu je izvrstno posrečilo. Kaj lično je vse prenovljeno. Odslej je Kalvarija zopet kras mariborske okolice; vsakdo se bo divil nad njeno lepoto, ki jo obišče. Na praznik Vnebohoda Gospodovega je g. stolni župnik blagoslovil kapelice in cerkev. Svečanosti se je udeležila zelo velika množica ljudstva. Ves hrib in vsi poti nanj so bili natlačeno polni. Pod milim nebom je imel g. profesor dr. Anton Medved slavnostni govor, v katerem je razlagal, kako je leta 1680 v Mariboru razsajala kuga, ki je od 1000 mestnih prebivalcev jih 356 pomorila. Vsled zaobljube so potem že drugo leto 1681 sezidali Mariborčani cerkev sv. Barbare, pri čemur so se posebno odlikovale mariborske gospe in gospodične. Cesar Jožef II. je bil zapovedal cerkev zapreti leta 1783; se le leta 1814 se je smela zopet odpreti. Poleg g. stolnega župnika Moraveca sta si za olepšavo prenovljene Kalvarije stekla posebno zaslugi marib. konsistorijal in mariborsko Olepševalno društvo s popravo potov in lepih nasadov pri Kalvariji. Ljudstvu ostane le-ta slovesnost v najlepšem spominu.

Sv. Birma v marenberški dekaniji bo: 20. junija v Marenbergu, 21. v Muti, 22. v Remšniku kjer bo posvečenje novega oltarja, ki sta ga nabavila dekan Podvinski in kmet Jurij Kröll po domače Hoder, 23. v Breznem.)

Družba duhovnikov lavantinske škofije (podporno društvo) ima v torek, dne 8. junija, ob 10. uri popoldne svoj redni občni zbor v Mariboru, Flosarska ulica št. 4. Dnevni red: 1. Poročilo odbora. 2. Sprememba pravil. 3. Volitev novega odbora. 4. Slučajnosti. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Državna realna gimnazija v Ptujju. Solsko leto 1920-21. Učenci za I. razred se naj prijavijo pri ravnateljstvu do 1. julija t. l. zadostuje pismena prijava. Predloži se krstni ali rojstni list in solsko izpričevalo ali naznanilo. Starost najmanj deset let, dovršenih vsaj do konca tega leta. Sprejemni izpit se vrši dne 2. julija t. l. pismeno od 8. do 10. ure, ustno pa popoldne po potrebi. Zahteva se: 1. Iz krščanskega nauka toliko znanja, kolikor se ga more pridobiti v štirih letih ljudske šole. Kdor ima v izpričevalu „dobro“ ali „prav dobro“, se lahko oprostí izpita. 2. Iz slovenščine spretnost v čitanju in pisanju, početni nauki iz oblikoslovja, poznavanje pravopisnih pravil, analiza prosto razširjenega stavka. 3. Iz računstva izvežbanost v štirih osnovnih računskih vrstah s celimi števili. Nemščina se ne zahteva.

Sal. zavod Marijanišče v Veržeju je dne 24. maja obhajal svoj glavni praznik. Obilna udeležba je pokazala, da se naše ljudstvo vedno bolj zaveda velike važnosti dobre vzgoje mladine. Po cerkvenem opravilu popoldne je bil javni nastop telovadskega odseka salezijanskih gojencev, ki je s svojimi krasno proizvajanimi precej težkimi vajami gledalca kar očaral. — V teku meseca junija t. l. prirede Salezijanci zopet lepo slovesnost v čast presv. Sreca Jezusovemu. Pridite, ki že poznate, pa tudi oni, ki še ne poznate salezijanskega delovanja za blagor mladine, da se ob Sreca Jezusovem navdušimo za poživljeno ljubezen do domovine in do cveta našega naroda. naše mladine. Dan slovesnosti in natančni spored se bo pravočasno naznanil.

Dopisniku, ki nas je vprašal v zadnjem listu „Gospodarja“, zakaj ne prinašamo več duhovniških izprememb in naznanil o birni, izjavlja uredništvo, da je tozadevno nedolžno. Krivda je na drugem mestu, ki smatra spremembe duhovnikov in naznanila o birni kot strogo skrivnost že od nekdanj. Uredništvo se je je vedno trudilo, da bi dvignilo to brezpomembno skrivnostno zagrinjalo, a zaman, ker višji in tozadevno merodajni gospodje vztrajajo pri skrivnostni trdovratnosti.

Dopisi.

Selnica ob Dravi. Dne 12. junija 1920. gre procesija k Sv. Antonu na Pohorje. Ob 6. je maša za romarje v Selnici; ob 9. uri pa sv. maša za romarje v Puščavi. Vsi, ki se želite udeležiti te procesije, pridite v Selnico od koder gremo skupaj Pridite v obilnem številu. Bog živi. Na svidenje pri Sv. Antonu!

Sv. Trije Kralji v Slov. gor. Praznik božjega Sreca Jezusovega dne 11. junija bomo tudi letos obhajali najslavesneje. Dva č. gg. misijonarji od Sv.

Jožefa v Celju bodeta vodila tridnevno pred praznikom. V torek in sredo bodo pridige jutraj in zvečer, v četrtek pred praznikom pa bo rana, pozna in večerna služba božja s pridigo. Petek, god presvet. Sreca, bomo obhajali kot največji praznik s slovesno rano, pozno in popoldansko službo božjo. Pred pozno službo božjo se vrši velikanska procesija s sv. Rešnjim Telesom in s podobo božjega Sreca. K pozni službi božji pridejo vse župnije lenarske dekanije in še druge v procesijah. Pridijo tudi prekmurški Slovenci. Starodavno svetišče sv. Treh Kraljev s prelepim čitarjem presv. Sreca bo znova oživelo. Božje Sreca pa tudi zasluži našo najlepšo proslavo. Prosili ga bomo, naj blagoslovi naš narod in našo mlado državo, naj blagoslovi tudi naša polja in vinograde in jih obvaruje vseli ujm. Vse štiri dneve bo dovolj spovednikov. Častilci, častilke božjega Sreca iz celih Slovenskih gor in iz Prekmurja, pridite! Slavnost bo lepa, ganljiva, nepozabna.

Ljubno v Savinjski dolini. Pri nas imamo Kmetijsko društvo, katero se prav lepo razvija, odkar vodi iste naš domačin Franc Papež. Društvo bode v oči nekatere nasprotnike, kateri bi radi društvo na ta ali oni način uničili. Sedaj snujejo pod socijaldemokratsko firmo novo društvo, akoravno prav dobro vedo, da isto ne bo moglo obstati. Namen tega dela je uničiti vrlo delujoče Kmetijsko društvo in se samo čudimo, da to delo podpirajo celo nekateri odborniki Kmetijskega društva. Prepričani smo, da naš načelnik tega gibanja ne bo podpiral, temveč z vsemi močmi delal na to, da se ojači dosedanje Kmetijsko društvo. Na občnem zboru dne 13. junija t. l. pa bomo člani obračunali z odborniki, kateri nič ne delajo ali pa hočejo ustanoviti celo socijaldemokratski konzum. Zelimo jim prav mnogo vspeha pri njih početju, nas zavedne kmete pa naj puste pri miru!

Laški okraj. Kako se v Celju postopa z našim kmetiskim ljudstvom, svedoči sledeči slučaj: Ugledno spoštovano mater iz Laškega okraja so v Celju na ulici prijeli, jo kratkoma zaprli, četudi ni nikomur nič storila, nikomur nič prodajala, je sla mirno svojo pot. To se je zgodilo 20. maja predpoldne. Ljudstvo je razburjeno in razljuteno nad takim postopanjem. Res lepa bi bila, ako ne bi smel prost kmetijski človek mirno hoditi po ulicah celjskega mesta! Merodajni činitelji zganite se!

Orlovski vestnik.

Središče. Spored okrožnega orlovskega tabora 6. junija: Popoldne po sprejemu bratskih odsovkov ob četrti na dvanajsti uri sv. maša s pridigo v župnijski cerkvi; po maši odhod Orlov in Orlic k skupnemu kosilu (Društveni dom). Popoldne takoj po večernih javna telovadba Orlov in Orlic. Po telovadbi prosta zabava: petje srečolov, šaljiva pošta itd. Ker je to prva prireditev ptujškega orlovskega okrožja, zato vabimo k najobilnejši udeležbi.

Teharje. V naši prijazni vasi priredi celjsko orlovsko okrožje na Antonovo nedeljo, dne 13. junija 1920 orlovski tabor. Ker bo ta prvi pri nas in se bo obenem blagoslovila prekrasna nova orlovska zastava, obeta biti manifestacija nad vse sijajna. Zato vabimo tem potom vse bratske odseke širne naše domovine, kakor tudi vse atoliške organizacije, da se kolikor mogoče v obilnem številu udeležijo te slavnosti. Teharski Orel hrabro vztraja na svoji ogorčeni postojanki, obkoljen krog in krog od nasprotnikov katoliške misli, zato je pa tudi prav posebno potrebno, da skupno nastopimo in v slogi pokažemo našo delo in moč. Pridite torej bratje in katoliško misleči, da bo slavje tem veličastnejše! Pridite v krojih in narodnih nošah ter pripeljite seboj tudi zastave! Naznanite po možnosti število udeležencev, da pripravimo obede! Natančen spored objavimo v prihodnji številki.

Prireditve.

Pobrežje pri Mariboru. Prostovoljna požarna bramba na Pobrežju pri Mariboru priredi v nedeljo, dne 4. julija t. l., veliko poletno veselico na vrtu gostilne Roiko na Spodnjem Pobrežju. Cenjena društva iz Maribora in okolice naj vzamejo to blagotno na znanje.

Sv. Križ na Murskem polju. Prihodnjo nedeljo, dne 6. junija, bomo slavili otvoritev razširjene društvene dvorane. Slavnost bo združena z veselico in raznimi drugimi točkami. Namesto zadržanega g. nadrevizorja Pušenjaka govori urednik F. Zebot iz Maribora. Poleg domačinov so povabljeni i sosedje iz Ljutomera, Male Nedelje, Sv. Jurija, Kaple, Gornje Radgone, Veržeja in iz Prekmurja.

Gotovlje. Diletantje in tamburaši v Kotovljah prirediti v nedeljo, dne 6. rožnika t. l., ob 16. uri v dvorani g. Fr. Malgaja predstavo tridejanske veseloigre „Na ogledih“ in enodejansko burko „Dva gluha“ in prosto zabavo, pri kateri udarjajo domači tamburaši.

Listnica uredništva.

Dopisovateljici iz Ormoža: Slavnost je bila razglašena v „Straži“ in „Slov. Gospodarju“ in so bili v teh dopisih vsi pristaši vabljeni. Kar se tiče dopisovanja, pa Vas vabimo, da pridno poročajte. Nam je vsak priden dopisnik dobro došel. Nekateri ljudje pa so taki, da se kregajo nad vsem, kar kdo drugi napiše, sami pa ne napišejo ne vrstice za naše liste.